

Lázně Jizerka

Autorka: Adéla Grůšová

Zajímavý členitý objekt měřítkově i materiálově zapadající do horské lokality byl rozpracován velmi věrně a studentka se nebála hledat netradiční řešení obvodového pláště. Koncepčně správným krokem bylo rozšíření suterénu pod celý objekt, což usnadnilo založení a eliminovalo problematické detaily u odskoku výšek založení. Zachován naopak zůstal ovál schodiště v místě, kde by se pocitově očekával vystředěný kruhový prvek, ale zde může jít o výtvarný záměr autorky a proto se jej netroufám hodnotit.

Konstrukce logicky kombinuje železobetonový monolitický suterén se dřevěným přízemím, otevřeným až do vrcholu střechy. Monolit je nadimenzován a výpočtově dobře doložen, v nadzemní části jsou nejzajímavějším prvkem rámy, u nichž si z výkresů dovozují, že jsou trojkloubové – v popise statické části bližší specifikace dřevěných ráků (bod D.2.2.3) bohužel chybí. Chvályhodným je sjednocení rozponů všech „ráků“ do dvou rozměrových modulů o rozpětí 10 a 12 metrů. Nejasné je vzájemné propojení a tím i stabilizace příčných ráků- k celkové tuhosti jistě přispívá pětipaprskový půdorys, ale v podálných směrech jednotlivých křídel by toto mělo být upřesněno.

Netradičnost obvodového pláště spočívá ve sjednocení vnějšího vzhledu obkladu stěn a střechy, kde je použito velmi odolného opalovaného dřeva. Zejména u střechy jde o poměrně složité řešení, a autorka zde vhodně použila jako hlavní krytinu trapézový plech. Detailní studium souvisejících detailů (D.1.2.7, D.1.2.8) však odhaluje absenci některých nosných prvků (např. příčné latě pod plechovou krytinou). Za zásadnější nedostatek lze ale považovat celkovou koncepci řešení jako difúzně propustné skladby, jejíž spolehlivost dále snižují rámy pronikající parobrzdou. Obdobný problém je pak i stěn. Celkový koncept obvodového pláště tak neodpovídá klimatickým podmínkám -horská oblast- ani požadavkům na vnitřní prostředí -vysoká vlhkost a teplota bazénové haly.

Umístění bazénu do zcela otevřeného prostoru by bylo zdrojem mnoha problému – od tepelně fyzikálních po akustické, ale jde o záležitost, která měla být zohledněna už ve studii. Bazén propojený s ostatními prostory by nutně vyvolal potřebu zvýšení vnitřní teploty a odvod vlhkosti z celého objektu, což je velmi neekonomické a pro plavce nekomfortní z hlediska velkého proudění vzduchu. Bazén je navíc přisazen k obvodovému plášti (plnému i prosklenému) což vyvolává řadu další technických a provozních problémů.

TZB nemá nijak řešeno větrání u bazénu, na přívodu vody nejsou akumulární nádrže a velmi složitá je síť vnějších dešťových svodů (- proč nebylo užito lokálních vsaků?), ale jinak je tato část i projekt interiéru v uspokojivém rozsahu.

V celé práci není popsána vnitřní akustika, autorka zřejmě nabyla dojmu, že členité dřevěné povrchy toto vyřeší, ale vzhledem k rozlehlosti prostor a jejich otevřenosti by doba dozvuku mohla být nepříjemně dlouhá.

Odevzdaná práce vypovídá o dobrých konstrukčních znalostech studentky, ale menší představě o komplexní problematice stavební fyziky, což je patrné zejména ve vztahu ke složitosti obvodového pláště.

Navržené hodnocení: **C-D**